

บทที่ ๑

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ประเทศที่มีการศึกษาคี้นั้น น่าจะมีได้หมายเพียงที่จะจัดให้ประชาชนพลเมืองเป็นคนเฉลียวฉลาด มีความรู้กว้างขวางมีศีลธรรม มีความรู้ในทางศาสนา มีมรรยาทอ่อนน้อม และมีร่างกายแข็งแรงเท่านั้น ถ้าหากการศึกษาของประเทศนั้นมีได้มุ่งที่จะจัดให้ประชาชนพลเมืองเกิดความสามารถในการผลิต ตามความต้องการของประเทศแล้ว ประเทศนั้นย่อมจะขาดกำลังทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันการะกิจที่สำคัญของประเทศไทย คือ การเร่งพัฒนาประเทศ แต่ในการพัฒนานั้น ประเทศจะมุ่งพัฒนาเพียงด้านหนึ่งด้านใดนั้นย่อมทำไม่ได้ หากแต่จำเป็นต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งได้แก่ การพัฒนาทางการเมือง การพัฒนาการทางบริหาร การพัฒนาทางเศรษฐกิจ การพัฒนาการทางสังคม และการพัฒนาการทางการศึกษา แต่หัวใจในการพัฒนาประเทศนั้น คือ การพัฒนาเศรษฐกิจ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓ มีนโยบายที่สำคัญระบุไว้อย่างชัดเจนว่า จะทำการส่งเสริมการศึกษา เพื่อให้ประชาชนเป็นพลังในการประกอบการเศรษฐกิจของประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบันและในอนาคต โดย

๑ ม่อน วิทยาภรณ์, "การศึกษา" ศูนย์ศึกษา ฉบับครบรอบสิบปี :

๒๑ - ๒๒ มิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๐๗.

๒ ธีร แสวงศักดิ์, "การลงทุนและความสูญเปล่าทางการศึกษา" ประมวลบทความกองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อันดับที่ ๑๓ : ๒๕๑๑, ๓๓๔ หน้า

ใช้การศึกษาเป็นปัจจัย ในการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนากำลังคนทุกสาขา และ มุ่งที่จะแก้ปัญหาด้านคุณภาพ และประสิทธิภาพของประชากร^๓ จึงเป็นเครื่องยืนยัน ได้เป็นอย่างดีว่า การพัฒนาตัว "บุคคล" เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสภาวะของ สังคมปัจจุบัน ยิ่งมีกำลังคนที่มีความคิดริเริ่มอยู่มากเท่าใด การพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมก็จะไคล่คลีขึ้นเพียงนั้น^๔ การพัฒนากำลังคนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการ พัฒนาประเทศ กำลังคนเป็นปัจจัย เป็นกำลังของชาติ เป็นรากฐานของเสถียรภาพของ ประเทศ ทั้งทางทหาร ทางการเมือง และทางเศรษฐกิจ กำลังคนเป็นทรัพยากรที่มี ค่าที่สุดของประเทศ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นได้ก็เพราะความสามารถของคน และการปฏิบัติกรต่าง ๆ ที่คนได้แสดง ออก การที่ประเทศใดจะก้าวหน้าไปไค่มากนักน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปริมาณ และคุณภาพ ของกำลังคน^๕ การพัฒนาคนจำเป็นจะต้องอาศัยการพัฒนาการศึกษาที่วางแผนพัฒนา ให้สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาการศึกษาเป็นการ เตรียมบุคคลเตรียมกำลังคนให้แก่ ประเทศในอนาคต จึงจำเป็นจะต้องเพ่งเล็งถึง ปัญหาระยะยาวที่จะต้องประสบ อาทิเช่น จะต้องวางแผนพัฒนากำลังคน วางแผน พัฒนาการศึกษา และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมอย่างไร จึงจะทำให้มีความ สอดคล้อง และประสานงานกันตลอด จึงจะสามารถทำให้พัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคม

^๓ เอกสารสรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙.

^๔ ชำรง บัวศรี, "กำลังคนกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม" วิทยากรย ๒ : ๑๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐.

^๕ จักรกฤษณ์ นรนิติคกุลการ, "ปัจจัยกำลังอำนาจแห่งชาติ การศึกษาเฉพาะ กรณิการพัฒนากำลังคน" วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ ๓ : ๓๒๕ - ๔๐๑ มกราคม ๒๕๐๗.

ไค้ก้าวหน้ารวดเร็ว ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมจะเป็นไปด้วยความลำบาก และ
ช้า ถ้าหากว่ามีการเตรียมบุคคลไค้ไม่ถูกต้อง และเหมาะสม^๒ เนื่องจากความเจริญ
ก้าวหน้าของระบบเศรษฐกิจ และสังคม ของปัจจุบันส่งเสริมให้บุคคลต้องมีการต่อสู้
และแข่งขันกันมากขึ้นตลอดเวลา บุคคลที่มีความสามารถสูง มีความกระตือรือร้นใน
อาชีพ และหน้าที่การงานก็จะเป็นผู้มีความสำเร็จสูง และการที่ระบบสังคมปัจจุบันไค้
เพิ่มความสับสนซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็มีส่วนในการส่งเสริมให้
บุคคลเกิดความเจริญก้าวหน้าในชีวิต และหน้าที่การงานเพิ่มพูนรายได้ การขยายตัว
ของระบบงานธุรกิจ การเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของประชากร และในการพัฒนาประเทศ
ให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจ และ
สังคมจึงจำเป็นต้องนำเอาหลักการทางจิตวิทยา และสังคมวิทยามาช่วยกันอธิบายให้
ชัดเจน เพราะระบบสังคมจะเปลี่ยนแปลงไค้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถ
ในการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของบุคคลในสังคมนั้นด้วย การจัดการศึกษาจึงควรจะ
คำนึงว่า จะจัดการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพตามที่ต้องการ
กล่าวคือมีนิสัยใจคอโออ้อมอารี เป็นคนที่มีความเชื่อเพื่อเชื่อแก่ แต่ในขณะที่เกี่ยว
กันก็เป็นผู้ที่มีความสามารถแสดงความคิดเห็นไค้อย่างอิสระ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
กล้าพูด กล้าทำ สามารถพึ่งตนเองไค้ มีความ รับผิดชอบสูง มีความคิดสร้างสรรค์
ตลอดจนมีพลังใจไค้สูง และเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้
สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ไค้ได้ ถ้ามีการจัดการศึกษาโดยจัดหลักสูตร เนื้อหาวิชา
ตลอดจนวิธีการเรียนและการสอน และมีการฝึกอบรมให้ถูกต้อง เพื่อให้เยาวชนมี
พฤติกรรม และมีบุคลิกภาพเหล่านี้ตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ หรือตั้งแต่ระดับอนุบาล

^๒วีรบุรุษ วิเชียรโชติ, "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ"

เป็นต้นมา การศึกษาจึงเปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญ หรืออีกนัยหนึ่งว่า การศึกษา
นั้น คือ ระบบที่ทำหน้าที่พัฒนากำลังคน^๓

จิตวิทยาที่ว่าด้วย แรงจูงใจนั้นได้มีผู้ทำการค้นคว้าวิจัยไว้มากมาย ซึ่ง
ประกอบด้วยเนื้อหาทางภาคทฤษฎี นับตั้งแต่ปี ๑๙๔๐ เป็นต้นมา ได้เริ่มมีการค้นคว้า
ศึกษากันมากในหมู่นักจิตวิทยาหลายท่าน ซึ่งได้แก่ แม็คเคลเลน (McClelland)
แอตคินสัน (Atkinson) คลาร์ก (Clark) และโลเวลล์ (Lowell) และต่อมางาน
วิจัยในเรื่องแรงจูงใจแพร่หลายมากขึ้น โดยนักวิจัยหลายท่าน อาทิเช่น บราวน์และ
ผู้ร่วมงาน (Brown et al., ๑๙๕๔) โจนส์ (Jones, ๑๙๕๔) มาสโลว์
(Maslow, ๑๙๕๔) โอลด์ (Olds, ๑๙๕๔) แม็คเคลเลน (McClelland, ๑๙๕๕)
แอตคินสัน (Atkinson, ๑๙๕๘) ลินเซย์ (Lindzey, ๑๙๕๘) ปีเตอร์ (Peter,
๑๙๕๘) สแตกซี และ คีมาคิโน (Stacey and Demartino, ๑๙๕๘) วูดเวิร์ท
(Woodworth, ๑๙๕๘) บรินดา (Bindra, ๑๙๕๙) ลีเพอร์ (Leeper, ๑๙๕๙)
แมดเซน (Madsen, ๑๙๕๙) โทมแมน (Toman, ๑๙๖๐) บราวน์ (Brown, ๑๙๖๑)
ฮอลล์ (Hall, ๑๙๖๑) และยัง (Young, ๑๙๖๑) และยังมีการศึกษาวิจัยในเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ กับการเรียนรู้ การรับรู การวัดทางจิตวิทยา การ
เปลี่ยนแปลงทัศนคติความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มจิตวิทยาปฏิบัติ และโครงสร้างของ
บุคลิกภาพ

^๓วีรยุทธ วิเชียรโชติ, "การปฏิรูปการศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศ"
เอกสารประกอบการศึกษา คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
๒๕๑๕.

^๔Fillmor H. Sanford, Psychology A Scientific Study of Man (2nd edition, Wadworth Publishing Company, Inc., Belmont, California, 1965) p. 232.

^๕C.N. Cofer, M.H. Appley, Motivation : Theory and Research (New York : John Wiley & Sons, Inc., 1958) p. 2.

✓ นักจิตวิทยาสังคมทั้งหลายต่างตระหนักกันว่าแรงจูงใจ (Motive) ของคน มีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แรงจูงใจนี้มีหลายอย่าง เช่น แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (need for Dominance) ความต้องการที่จะก้าวร้าว (need for Aggression) ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ (need for Affiliation) และความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (need for Achievement)^{๑๐} แมคเคลเลนดี (McClelland) กล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญยิ่งและควรปลูกฝังให้แกพลเมือง คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) และได้ให้คำจำกัดความของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เก่งชันเกินกว่ามาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือทำดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลว จากคำจำกัดความนี้ บุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง ย่อมมีสิ่งผลักดันให้บุคคลเหล่านั้นมีความมานะพยายาม มีความอดทนเพื่อเอาชนะอุปสรรค และเพื่อใฝ่บรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนตั้งเอาไว้ และพยายามทำสิ่งใดก็ตามด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะทำให้ประเทศประสบความสำเร็จก้าวหน้าทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว ✓

แมคเคลเลนดี^{๑๒} (McClelland) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมเด็กหนุ่มของ

^{๑๐} Ross Stagner, Psychology of Personality (Third Edition; McGraw - Hill Series in Psychology) p. 347.

^{๑๑} David C. McClelland et al; The Achievement Motive, (New York, Appleton - century Croffs, Inc., 1953) p. 110 - 111.

^{๑๒} David C. McClelland, The Achievement Society, (The Free Press, New York, 1961) p. 512.

ประเทศต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่า ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงและผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างไร จากข้อคิดเห็นของนักเศรษฐกิจ และนักสังคมที่ว่ามีบุคคลที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ พวกนักธุรกิจ (entrepreneur) เพราะเป็นผู้ทำให้กำลังผลิตเพิ่มขึ้น ดังนั้นแมคเคลเลน จึงเลือกศึกษาเฉพาะลักษณะของนักธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูง และกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อดูว่าความต้องการสัมฤทธิ์ผลทำให้เกิดพฤติกรรมคั่งนักธุรกิจหรือไม่ แมคเคลเลนได้ค้นพบข้อเท็จจริงที่ระบุพฤติกรรมของนักธุรกิจ ๖ อย่าง คือ

๑. ชัยชนะหรือชัยชนะ หรือยอมรับการกระทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่จะทำใ้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าคุณเองประสบความสำเร็จ ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์สูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนชัยชนะตลอดไป บุคคลนั้นจะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย หรือช่วยความสามารถของตน และจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าคุณได้ทำงานสำคัญลุล่วงไปแล้ว ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์สูงมักจะไม่ขยันทำงานชนิดกิจวัตรประจำวัน หากแต่จะขยันขันแข็ง เฉพาะงานที่ต้องใช้สมอง หรือเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือสามารถค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ใช้ในการแก้ปัญหา

๒. มีการทำนาย หรือคาดหมายไวล่วงหน้า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูงมักเป็นบุคคลผู้มีแผนระยะยาวสามารถมองเห็นเหตุการณ์ใดไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ

๓. กล้าเสี่ยงพอสมควรในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถ โดยไม่ขึ้นกับโชคชะตา จะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักไม่พอใจที่จะทำงานง่าย ๆ แต่ต้องการทำงานที่มีความยากลำบากพอสมควร เพราะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง รวมทั้งการทำงานที่ยากให้ลุล่วงไปได้นั้นจะนำความพอใจมาสู่ตน ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ มักจะหลีกเลี่ยงงานไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวความล้มเหลว หรือยอมเสี่ยงจนเกินเหตุผล โดยเชื่อถือในโชคที่จะเข้าข้างตน

๔. ต้องการทราบผลลัพธ์ของการตัดสินใจ โดยไม่ใช้การคาดคะเนเอาเองว่าจะต้องเป็นไปในลักษณะนั้นหรือไม่ เมื่อทราบผลของการกระทำแล้ว บุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูง ยังมีความต้องการที่จะทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมในการปฏิบัติครั้งต่อไป

๕. มีทักษะในการจัดระบบงาน ซึ่งเป็นลักษณะที่แมคเคลเดินเห็นว่าควรจะมี แต่ยังมีหลักฐานมาสนับสนุนได้ไม่เพียงพอ

๖. รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูงมักจะทำงานให้เสร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง ต้องการเสรีภาพในการคิดและกระทำ โดยไม่ต้องการทำเพื่อความพอใจของผู้อื่น หรืออยู่ใต้อำนาจของผู้อื่น

จากการวิจัย ของแมคเคลเดินพบว่าประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ประชาชนมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลทั้งในค่านิยม และคุณภาพที่สูงกว่าประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจช้า ในประเทศที่ประชาชนมีความต้องการสัมฤทธิ์สูง ประชาชนจะมีลักษณะที่แสดงการชวนชววยหาทางฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย ส่วนประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ความต้องการสัมฤทธิ์ส่วนใหญ่เป็นลักษณะที่แสดงถึงความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมาย และแสดงอารมณ์ต่อความสำเร็จหรือไม่เท่านั้น แต่ประชาชนไม่แสดงถึงความพยายามหาวิธีเพื่อจะบรรลุเป้าหมาย ข้อค้นพบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการวิจัยคือ ในสมัยใดที่คนในชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ผู้ใหญ่ที่มีส่วนให้การศึกษาอบรมแก่เด็กมีความต้องการสัมฤทธิ์สูง ภายใต้อายุ ๒๐ ถึง ๓๐ ปี ต่อมาจะบังเกิดความสำเร็จก้าวหน้าทางเศรษฐกิจติดตามมา ในทางตรงกันข้ามถ้าสมัยใดที่คนในชาติมีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ ภายหลังสมัยนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจก็มักจะเป็นไปอย่างเชื่องช้า

๑๓ กัยนั้นแรงจูงใจที่สำคัญยิ่งและการปลุกฝังให้พลเมือง คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาหลายคนมีความเห็นพ้องกันว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กมีความสัมพันธ์กับการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจากข้อค้นพบของ โรเซ็ง^{๑๔} (Rosen) ในปี ๑๙๖๑ สามารถสรุปได้ว่า การเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีแหล่งมาจากการที่พฤติกรรมของเด็กมีความสำคัญต่อบุคคลอื่น เช่น การกระทำนั้นเด็กได้รับรางวัลเมื่อประสบความสำเร็จ ความพยายามที่ เป็นผลสำเร็จและได้รับรางวัลกับถูกดงโทษเมื่อพบความล้มเหลว บิคามารคาจะสั่งสอนพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ด้วยการแนะนำทางจากผลที่เกิดจากการแก้ปัญหาโดยตรง เด็กมักจะได้รับการส่งเสริมจากบิคามารคาให้มีความมานะพยายามต่อไป และด้วยการกระทำอย่างดีที่สุด และประการสุดท้ายการที่บุตรยอมรับหรือเรียนแบบมาตรฐานแห่งความสัมฤทธิ์ของบิคามารคาเข้าไปไว้เป็นของตน จะทำให้บุตรมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไปกัย โรเซ็ง และ แคนเดรค^{๑๕} (Rosen and D' Andrade) ยังพบว่าบิคามารคาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มักจะเป็นพวกที่ให้ความ

^{๑๓}ละม้ายมาศ ศรีศักดิ์, "การศึกษาพัฒนาการจากแง่จิตวิทยา (พลังจูงใจในทางเศรษฐกิจ)" ทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนาประเทศ เรียบเรียงโดย อมรรักษาสิทธิ์ และ ชัยติยา กรรณสูต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๐๘, ๘๓๒ หน้า.

^{๑๔} Paul F. Secord & Carl W. Backman, Social Psychology (International Student Edition; McGraw - Hill Book Company, 1964), p. 568.

^{๑๕} Rosen, B.C. & R.D' Andrade, "The Psycho - Social origin of achievement motivation." Sociometry, 1959, 22 : p. 185 - 217.

อบอุ่นแก่บุตรมากกว่าระดับเฉลี่ย บิดามารดาพวกนี้จะใช้การยอมรับหรือไม่ยอมรับต่อ การกระทำที่ดี และไม่ดีของบุตร

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นอกจากจะมีความสัมพันธ์กับการเลี้ยงดูบุตรของบิดา มารดาแล้ว ยังมีการศึกษาถึงองค์ประกอบทางสังคมอื่น ๆ ตามกระบวนการของสังคม ประภคักด้วย^{๑๖} อาทิเช่น ชนชั้นทางสังคม ก็พบว่ามีส่วนทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันด้วย ไม่ว่าจะมีการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปใดก็ตาม พบว่า เด็กที่มา จากชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง มักได้รับคะแนนสูงกว่าเด็กที่มาจากรอบครัวของชนชั้น ต่ำ นอกจากนี้ ความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และทางค่านิยมระหว่างชนชั้น ของสังคมที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันด้วย บิดามารดาของ ชนชั้นกลางมักจะ เน้นการฝึกเด็กให้เป็นตัวของตัวเองมากกว่าบิดามารดาจากชนชั้น ต่ำ โรเซิง และแคนเดรค ^{๑๗} (Rosen and D' Andrade, ๑๙๕๕) กล่าวว่า บิดามารดาพวกแรกมักเน้นการเป็นหยัคอย่างเป็นตัวของตัวเอง และความต้อการให้ มีสัมฤทธิ์ผลในสถานะการณต่าง ๆ ซึ่งจะต้องกระทำตามมาตรฐานที่ดีที่สุด บิดามารดา มักจะจกจำ และให้รางวัลเด็กในเรื่องพฤติกรรมที่สัมฤทธิ์ผล และคอยติเตียนลงโทษ ต่อพฤติกรรมที่ประสมคววมล้มเหลว นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วยังพบว่า ความแตกต่าง ของค่านิยมระหว่างชนชั้นทางสังคม จะทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน จาก

^{๑๖}Paul F. Secord & Carl W. Backman, loc. cit.

^{๑๗}Rosen, loc. cit.

การศึกษาของ สตรอทเบค^{๑๘} (Strodbeck, ๑๙๕๕) และโรเซง และแคนเกรค^{๑๙} (Rosen and D' Andrade, ๑๙๕๕) พบความแตกต่างของมารคาจากชนชั้นกลาง และมารคาจากชนชั้นต่ำ คือ มารคาของชนชั้นกลางมักจะเชื่อว่าตนสามารถควบคุม สถานะการณภายนอกให้บรรลุวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ตนต้องการได้ และเชื่อว่า ตนสามารถมีความยับยั้งชั่งใจเพื่อผลตอบแทนในอนาคตได้ รวมทั้งมีความผูกพันต่อ ด้วบุคคลมากกว่ากลุ่ม และมักมีระดับความมุ่งหวังที่สูงสำหรับบุตรของตน จากผลงาน ของเวอร์อฟ เฟลด์ และกูริน^{๒๐} (Veroff, Feld and Guirin) ได้พบว่า เด็กที่ มาจากชนชั้นกลางมักจะมีประสบการณ์ของความล้มเหลวมากกว่าเด็กที่มาจากชนชั้น ต่ำ จึงอาจกล่าวได้ว่า กระบวนการสังคมประภคมีส่วนช่วยส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้สูงขึ้น โดยเฉพาะ เด็กจากครอบครัวของชนชั้นกลางเชื้อชาติ และกลุ่มชนที่แตกต่าง กัน มีส่วนทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน สตรอทเบค^{๒๑} (Strodbeck, ๑๙๕๕) และโรเซง และแคนเกรค^{๒๒} (Rosen and D' Andrade, ๑๙๕๕) พบว่าชนชาติ

^{๑๘} F.L. Strodbeck, Family interaction, values, and achievement. In D.C. McClelland, A.L. Baldwin, Bronfenbrenner, & F.L. Strodbeck (Eds.), Talent and Society (New York : D Van Nostrand Company, Inc., 1958). p. 135 - 194.

^{๑๙} Rosen, loc. cit.

^{๒๐} Veroff, J., Sheila Feld, and G. Guirn. Achievement motivation and religious background. American sociological Review., 1962, 27, 205 - 217.

^{๒๑} F.L. Strodbeck, loc. cit.

^{๒๒} Rosen & D' Andrade, loc. cit.

กรีก และยิว มักมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าชาวอิตาลี เยอรมัน ชาวแคนาดา ฝรั่งเศส และชาวนิโกร และเมื่อทำการวิจัยในกลุ่มชนที่นับถือศาสนาต่างกันพบว่าพวกคาทอลิก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่าพวก โปรเตสแตนต์ นอกจากนั้น ยังพบว่าขนาดของครอบครัว ลำดับการเกิด และอายุของมารคามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แต่ถ้าเป็นตัวใดตัวหนึ่ง โดยเฉพาะแล้ว มักจะไม่มีผลมากนัก นอกจากจะเป็นผลจากตัวแปรหลาย ๆ ตัว รวมกับชนชั้นทางสังคม โรเซ็ง^{๒๓} (Rosen) ได้กล่าวว่า ลำดับการเกิดไม่สามารถช่วยทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลได้ เพราะอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด และไขว้เขวมากกว่าไขข้อเท็จจริง นอกจากจะได้นำเอาชนชั้นทางสังคม กับขนาดของครอบครัวที่เด็กถูกเลี้ยงดูมาพิจารณาร่วมกันในครอบครัวขนาดเล็กของชนชั้นกลาง ผลจากอันดับที่ในการเกิดของบุตรแทบจะไม่มีผลสำคัญ บุตรชายคนแรกและคนสุดท้ายในครอบครัวที่มีบุตรสองคนมักจะได้รับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่า ๆ กัน แต่ในครอบครัวที่มีบุตรตั้งแต่สองคนขึ้นไป คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างบุคคลแรกและคนสุดท้ายจะแตกต่างกัน และในครอบครัวของชนชั้นต่ำ บุตรคนสุดท้ายมักจะได้รับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าบุตรคนแรก จึงสามารถกล่าวได้ว่า อันดับการเกิดของบุตรจะมีความสำคัญมาจากครอบครัวขนาดใหญ่ นอกจากนี้ อายุของมารคามีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ยังต้องแปรตามขนาดของครอบครัว และชนชั้นทางสังคม นั่นคือ บุตรของมารคาที่อายุน้อยจะได้อะไรคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าบุตรของมารคาสูงอายุ แต่มีข้อจำกัดเฉพาะในครอบครัวขนาดเล็กเท่านั้น ถ้าขนาดของครอบครัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในครอบครัวของชนชั้นต่ำ คะแนนของบุตรจากมารคาที่อายุน้อย จะลดลงอย่างรวดเร็ว และคะแนนของบุตรจากมารคาวัยกลางคนและวัยสูงอายุ จะสูงขึ้นทันที

^{๒๓} Rosen, loc. cit.

จากการศึกษาของ สโตรทเบค^{๒๔} (Strodbeck, ๑๙๕๘) ยังพบว่า ค่า
 นิยมใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement value) ยังมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างแห่งอำนาจ
 ของครอบครัว ในครอบครัวที่บิดาเป็นผู้มีอำนาจเหนือบุตรและภรรยา จะมีส่วนทำให้
 ค่านิยมใฝ่สัมฤทธิ์ของบุตรต่ำ เพราะบุตรจะไม่เชื่อมั่นว่าตนสามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม
 ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของตนได้ แมคเคลเลน^{๒๕} (McClelland)
 ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่ประกอบอาชีพต่างกัน ย่อมจะมีแบบฉบับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 ต่างกันด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพของตน ดังเช่นพวกนักธุรกิจ หรือพวกนักวิชา
 การอาชีพอื่น ๆ นักธุรกิจมักเป็นพวกที่ใฝ่ความพยายามทุกวิถีทาง เพื่อเสริมสร้าง
 ความเจริญทางเศรษฐกิจให้กับตนเอง ซึ่งเป็นแบบฉบับของผู้ประกอบอาชีพเช่นนั้น

✓แมคเคลเลน (McClelland) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่า ด้วยเหตุที่แรงจูง
 ใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจดังได้กล่าวมาแล้ว นโยบาย
 ของการพัฒนาเศรษฐกิจ จึงมุ่งที่จะทำให้บุคคลมีความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น และ
 พยายามใช้บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงให้เกิดประโยชน์ไ้มากมีสุด ปัญหาที่ว่า
 จะทำอะไรจึงจะส่งเสริมให้ประชากรมี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น เป็นเรื่อง
 สำคัญและไม่สามารถจะทำได้อย่างง่ายดาย นอกจากจะไ้มีการศึกษาวิจัยกันอย่าง
 จริงจัง เพื่อค้นหาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับบุคคล ซึ่ง
 ตัวแปรเหล่านี้สอดคล้องอยู่ในวัฒนธรรมของสังคมนั่นเอง อาทิเช่น ขบวนการสังคมน
 ะวัติ การอบรมเลี้ยงดูเด็ก ระเบียบชั้นทางสังคม เชื้อชาติหรือสัญชาติ ลำดับการเกิด
 ขนาดของครอบครัว และอายุของมารดา ดังนั้นในการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับ
 บุคคล จึงควรหาทางส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยผ่านขบวนการสังคมนะวัติ มีการ

^{๒๔} Strodbeck, loc. cit.

^{๒๕} David C. McClelland, "Notes for a Revised Theory
 of Motivation," Studies In Motivation, p. 226.

เลี้ยงดู และอบรมอย่างถูกต้องเหมาะสม พยายามส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดฝันเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผล (Achievement related Fantasies) โดยพยายามสนับสนุนชี้แจงโดยตรง รวมทั้งใช้วิธีการเรียนการสอนโดยฝึกฝนบุคคลให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น ได้มีผู้ทำการศึกษารวบรวมกันมาพอสมควร แต่เป็นผลงานของต่างประเทศแทบทั้งสิ้น ในประเทศไทยยังมิได้ให้ความสนใจกันน้อย และในการวิจัยก็มิได้มีเจตนาที่จะศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยตรง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เคยมีผู้ทำการศึกษาโดยใช้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรอิสระ เพื่อศึกษาหาความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นของเพราพรรณ ประพิศรภา (๒๕๐๕) เรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาตามทัศนคติของเด็กวัยรุ่นไทย และเด็กวัยรุ่นญูจีน" ศรีสวัสดิ์ ชดวิสุทธิ์ (๒๕๐๘) เรื่อง "การอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" และงานวิจัยล่าสุดเป็นของ อนันต์ จันทร์ทวี (๒๕๑๘) เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) กับความคิดแบบสอบสวน (Inquiry) และความฉันทนาการเรียน" กวายนุชที่ยังมีผู้สนใจ และทำการศึกษารวบรวมเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กันน้อยมาก และประกอบด้วยผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ของบุคคลิกภาพ ซึ่งเป็นผลที่ได้จากขบวนการสังคมประกิต และการอบรมเลี้ยงดูเด็กโดยตรง และการศึกษาถึงบุคคลิกภาพยังอาจช่วยทำนายพฤติกรรมของบุคคลในอนาคตได้ กวายนุชนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกบุคคลิกภาพแบบเก็บตัว และ แสดงตัว มารวมกับการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในครั้งนี้ด้วย อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจ และเป็นแนวทางในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคมต่อไป

การศึกษาวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (งานวิจัยต่างประเทศ) พบว่า

แมคคแมน และ เซกคอร์ด^{๒๖} (Backman and Secord) ได้ศึกษา

เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกทางวิชาการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางวิชาการ

คาแกน และ มอสส์^{๒๗} (Kagan and Moss) ได้ทำการศึกษาเด็ก

ที่มีอายุ ๖ ถึง ๑๐ ปี พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับ

อายุ ซึ่งตรงกับกรวิจัยของ โรบินสัน^{๒๘} (Robinson) ที่พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ .๘๐ ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ กับอายุ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
เด็กชาวอังกฤษอายุ ๑๑ ปี

บราวน์^{๒๙} (Brown) ได้ทำการศึกษาเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่าง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสติปัญญา ความถนัดทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ โดย

^{๒๖} Carl W. Backman, Paul F. Secord, A Social Psychological View of Education, (Harourt, Brace & World, Inc., New York, 1968, 152 pp.) p. 33.

^{๒๗} Kagan, J.; Moss, H.A., "The Stability and Validity of Achievement Fantasy." Journal of Abnormal and Social Psychology, Vol. 58 1959., p. 357 - 364.

^{๒๘} Backman and Secord, loc. cit. p. 33.

^{๒๙} William Thomas Brown, "Consideration of interrelation of five Aptitude and Achievement Factor in Successful Male Under graduate Students at the University of Montana," Dissertation Abstract., XXIX : 3411 4., 1969.

ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐๐ คน ซึ่งเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมอนทานา โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม กลุ่มแรกจำนวน ๓๓ คน มีคะแนนเฉลี่ยในการเรียนสูงกว่า ๓.๐๐ กลุ่มที่สองจำนวน ๓๔ คน มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒.๐๕ ถึง ๒.๕๕ กลุ่มสุดท้ายจำนวน ๓๓ คน มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ๒ จากการศึกษพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา ความถนัดทางการเรียน ระดับของคะแนนเฉลี่ยกับความต้องการสัมฤทธิ์

กลินเจอร์ แมคเนลลีย์ และเฟรดเคอริช^{๓๐} (Klinger, McNelley and Frederich) ได้ศึกษาการนึกฝันเกี่ยวกับความต้องการความสำเร็จ และการกระทำ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีปัญหาว่าสถานภาพทางสังคมมีอิทธิพลต่อกระบวนการนึกฝันที่เกี่ยวกับความต้องการ ความสำเร็จ และการกระทำ และอาจมีความสัมพันธ์กับการกำหนดแบบแผนของพฤติกรรมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับกลไกการป้องกันตนเองเชิงสังคม ความซัดเซงในบทบาท และระดับความกังวลใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะรับรู้ว่าคุณเองเป็นคนปกติและชอบที่จะปฏิบัติงานที่ต้องการการแข่งขัน และการเสี่ยง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะเป็นผู้ที่ชอบปฏิบัติงานที่ไม่ต้องการการแข่งขัน หรือการแข่งขัน และงานที่ต้องมีการลงทุนมาก ๆ

002342

^{๓๐}Eric Klinger, John McNelley, and W. Frederich Jr., "Fantasy need achievement and performance : A role analysis," Psychological Review, 76 : 6, 1966, p. 547 - 591.

เวอรอฟ ฟิลด์ และครอคเกท^{๓๑} (Veroff, Field and Crockett) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของภาพที่ใช้ในกลวิธีฉายภาพจิต เพื่อศึกษาการแสดงออกของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มาจากระดับสังคม และอาชีพที่ แตกต่างกันไปพบว่า ภาพที่กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นมาแล้ว หรือมีความเคยชินจะเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างแสดงปฏิกิริยาตอบสนองในเชิงจินตนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยกว่าภาพที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเห็นมาก่อน

อาเธอร์ เฮอร์ ฮิลล์^{๓๒} (Arthur H. Hill) ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยเท็กซัส ซึ่งเป็นนิสิตชาย ๓๕๒ คน นิสิตหญิง ๓๓๓ คน โดยให้เขียนอัตชีวประวัติแล้วนำไปวิเคราะห์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พบว่า นิสิตชาย และนิสิตหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีการรับรู้บทบาท และสถานภาพของบิการมารคาและพี่น้องในครอบครัวของตนในเชิงยอมรับมากกว่านิสิตชาย นิสิตหญิงในกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ นิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการรับรู้ที่แสดงว่าชอบมารคาน้อยในระยะวัยรุ่น นิสิตหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงแสดงตนเองว่า เป็นผู้มีความสุข และปรับตัวในวัยของตนได้ดีกว่านิสิตชายที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงในวัยเดียวกัน

^{๓๑}Joseph Veroff, Shield Field, and Harry Crockett, "Exploration into the effects of picture cues on thematic apperception expression of achievement motivation," Journal of Personality and Social Psychology, 3:2, 1966, p. 171 - 181.

^{๓๒}Arthur H. Hill, "Autobiographical correlates of achievement motivation in men and women," Journal of Psychological Journal of Psychological Report, 18:3, 1966, p. 811 - 817.

มอร์ริส^{๓๓} (Morris) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนปีสุดท้ายของ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย จำนวน ๕๔ คน โดยให้ทำแบบทดสอบความสนใจ
ทางอาชีพของ กูเดอร์ (Kuder Vocational Interest Category) และแบ่ง
ระดับความยากง่ายของงานที่จะให้เลือกลงไปหายาก เพื่อศึกษาแนวโน้มของ
การตัดสินใจ เลือกอาชีพที่เสี่ยงต่อความสำเร็จ เป็นการศึกษาเพื่อสนับสนุนทฤษฎี
ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีแนวโน้มที่จะ
เลือกงานอาชีพที่เสี่ยงต่อความสำเร็จ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมี
แนวโน้มที่จะไม่เลือกงานที่เสี่ยงต่อความสำเร็จ หรือมีความยุ่งยาก

บายรอน แอด เกรสเบค^{๓๔} (Byron L. Groesbeck) ได้ทำการศึกษา
หาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับรูปแบบของแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหา
มหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน ๑๒๗ คน แบ่งกลุ่มรูปแบบของแรงจูงใจออกเป็น ๔ กลุ่ม
คือ กลุ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง กลุ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ต่ำ กลุ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง และกลุ่ม
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ต่ำ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ
บุคลิกภาพที่ เอ ที ภาพหมายเลข ๑, ๘ BM, ๑๔, ๑๗ BM เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ และภาพหมายเลข ๓ BM, ๔, ๖ BM, ๑๐, ๘ GF สำหรับศึกษาแรงจูงใจ
ใฝ่สัมพันธ์ เครื่องมืออีกชุดหนึ่งเป็นแบบทดสอบสังคมมิติ เพื่อให้สัมพันธ์กับเพื่อนนิสิต

^{๓๓} John L. Morris, "Personality of risk taking as a determinant of vocational choice: An extension of the theory of achievement motivation," Journal of Personality and Social Psychology, 3:3, 1966., p. 328 - 335.

^{๓๔} Byron L. Groesbeck, "Toward description of Personality in term of Configuration of Motives," Journal of Personality, 8:12, 1957, p. 514 - 519.

กรุณาสอนให้คิด และให้คิดใช้กับนิคิดเองด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
และแรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์สูง เป็นผู้ที่มีสติรอบคอบ และมีความรับผิดชอบดี มีประสิทธิภาพ
ในการทำงานไม่มีความเครียดทางอารมณ์ เป็นที่ชอบพอของเพื่อนในกลุ่มเพื่อน ๆ
ให้ทัศนะว่าบุคคลในกลุ่มนี้เป็นผู้มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว และขาดความ
เข้าใจผู้อื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และแรงจูงใจใฝ่
สัมพัทธ์ต่ำ เป็นผู้ที่ไม่ชอบการเข้าสังคมมีอารมณ์มั่นคง ชอบสมาคมกับผู้มีสถานภาพ
ทางสังคมสูง เพื่อน ๆ ให้ทัศนะว่าเป็นคนชอบวางตัวตามสบาย และมีความเห็นอก
เห็นใจผู้อื่นดี กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์สูง เป็น
ผู้ที่มีความรอบคอบ ไม่ชอบการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวอย่างทันทีทันใด เพื่อน ๆ
ปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกลุ่มด้วย มีนิสัยยอมตาม และมีความสามารถในการสมาคมกับผู้อื่นต่ำ
และกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์ต่ำ มักเป็นผู้มีอารมณ์
เสียบ่อยเสมอ ชอบสงสัย มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานต่ำ ตามทัศนะของเพื่อน จะ
เห็นว่าเป็นผู้มีจิตใจที่ ใจกว้าง และมีความเห็นใจผู้อื่นอยู่เสมอ

โรบัสซัน และโกลด์สไตน์^{๓๕} (Roboussin and Goldstein) ได้ทำการ
วิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาผิวขาวกับนักศึกษาชาวนาวาโฮ โดยอาศัยสมมุติฐาน
จากนักมนุษยวิทยาที่กล่าวว่า วัฒนธรรมของชาวนาวาโฮไม่ได้เน้นหนักในเรื่องที่เกี่ยวกับ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองพวกแล้ว

^{๓๕} Roland Roboussin, Joel W. Goldstein, "Achievement
motivation in Navaho and white students," Journal of
American Anthropologist, 68:3, 1966, p. 740 - 745.

ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ในทางตรงกันข้ามยังพบว่า นักศึกษา
ชาวนิวชาวมี่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่านักศึกษาชาวนาวาโฮ จึงเป็นเครื่องยืนยันได้
ว่า ทุกวัฒนธรรมย่อมมีลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แฝงอยู่

โรเซนฟีลด์^{๓๖} (Rosenfeld) ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลำดับ
ของการเกิดกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับ
วิทยาลัยโดยไม่ได้อาศัยในเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศ ผลการวิจัยสนับสนุนว่า
บุตรคนโตมักมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าบุตรคนรอง ๆ ลงไป

โวเรล^{๓๗} (Worell) ทำการศึกษาเรื่องระดับความมุ่งหวังกับการ
ประสบความสำเร็จทางด้านการเรียน ซึ่งระดับความมุ่งหวังก็เป็นองค์ประกอบที่
สำคัญและมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย งานวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่
ประสบความสำเร็จทางการศึกษา มักมีแนวโน้มที่จะมีระดับความคาดหวังใกล้เคียง
กับการกระทำครั้งก่อน ๆ โวเรล พบว่า นักเรียนที่สามารถประเมินความสามารถ
ของตนได้ใกล้เคียงกับงานเท่าไร นักเรียนผู้นั้นก็มักได้รับความพึงพอใจในการทำงาน
และได้รับคะแนนสูงมากเท่านั้น

^{๓๖} Rosenfeld, "Relationship of ordinal position to affiliation and achievement motive: direct and generality," Journal of Personality, 34:4, (1966), p. 467 - 479.

^{๓๗} L. Worell, "Level of Aspiration and Academic Success," Journal of Educational Psychology, 50, 1959, p. 47 - 54.

เฟรนช์ และ โธมัส^{๓๘} (French and Thomas) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูง มักมีความสามารถแก้ไขปัญหามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ

จากการศึกษาของ เบรมเบค^{๓๙} (Brembeck) ในปี ๑๙๖๖ ได้พบว่าบิคา มารคาของครอบครัวชั้นกลางหวังจะให้ลูกได้ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ และเฝ้าอบรมลูกให้ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีที่สุด จึงทำให้เด็กมีความระมัดระวัง เกรงวาจะทำอะไรผิดพลาดอยู่เสมอ

เรย์มอนด^{๔๐} (Raymond) ทำการศึกษาเรื่องผลของการประกอบอาชีพของมารคาที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุตร โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาปลาย จำนวน ๓,๐๑๔ คน ซึ่งเป็นเด็กที่มารคาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน กับมารคาที่อยู่บ้านเฉย ๆ ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มารคาออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน เวลาไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็ก และเด็กเหล่านี้ยังมีแนวโน้มที่จะมีระดับความมุ่งหวังทางการศึกษา และความคาดหวัง

^{๓๘} E. French, F. Thomas, "The relationship of Achievement Motivation to Problem Solving Effectiveness," Journal of Abnormal and Social Psychology, 56 (January 1958), p. 45 - 48.

^{๓๙} Cole S. Brembeck, Social Foundation of Education, (New York : John Wiley and Sons Inc., 1966) p. 176 - 180.

^{๔๐} Raymond Banducci, "The Effect of Mother's Employment on the Achievement, Aspiration and Expectation of the Child," Personnel and Guidance Journal, 46 : 3 (November 1967), p. 263 - 267.

อื่น ๆ สูงกว่าเด็กที่มารดาไม่ได้ออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน ยกเว้นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานะทางสังคมสูง

ในปี ๑๙๕๗ เกบฮาร์ท และเฮท^{๕๑} (Gebhart and Heyt) ทำการศึกษาความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง คณะวิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน ๔๓๐ คน และนักศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จำนวน ๓๑๐ คน ซึ่งศึกษาในมหาวิทยาลัยแคนซัส โดยให้ตอบแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลแล้วทำการแบ่งนักศึกษาแต่ละคณะเป็น ๓ กลุ่ม ตามระดับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ คือ ผู้ใดคะแนนต่ำกว่า ๐.๗ ถือเป็นกลุ่มสัมฤทธิ์ผลต่ำ ผู้ใดคะแนนสูงกว่า ๑.๓ ถือเป็นกลุ่มสัมฤทธิ์ผลสูง ส่วนผู้ใดคะแนนระหว่าง ๐.๗ ถึง ๑.๓ ถือเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลปานกลาง ในแต่ละกลุ่มยังแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ใดคะแนนสอบไล่ปลายภาคการศึกษาแรกสูงกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลถือว่าเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง (overachievement) และประเภทที่ใดคะแนนสอบไล่ต่ำกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลถือว่าเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง (underachievement) แล้วให้นักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่ม ตอบแบบสำรวจความสนใจเกี่ยวกับอาชีพ (Edwards Personal Preference Schedule) ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความเป็นระเบียบ ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น และการพึ่งตนเอง แต่มีความต้องการน้อยกว่าในด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ผูกไมตรีกับผู้อื่น และความต้องการเปลี่ยนแปลง ส่วนนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงมีความต้องการมากกว่า

^{๕๑}Cary G. Gebhart, Donald P. Heyt, "Personality Needs of Under and Over achieving Freshmen," Journal of Applied Psychology, XLII (April, 1958), p. 125 - 128.

นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำ ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล การแสดงออก ฟุ้งตนเอง และมีอำนาจเหนือผู้อื่น แต่ในน้อยกว่าในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ ขอมรับโทษ และการช่วยเหลือผู้อื่น

เซียร์ แมคโคบี และเลอวิน^{๕๒} (Sear, Maccoby and Levin) ทำการศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดา พบว่า จากระดับชนชั้นของสังคมที่แตกต่างกันจะมีแรงผลักดัน และความคาดหวังในมาตรฐานของความสำเร็จต่างกัน ระดับชั้นในสังคม หมายถึง ระดับทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอาชีพ สำหรับอาชีพแบ่งตามแบบวัดอาชีพของแวนเนอร์ (Wanner's Scale) เขาพบว่าชนชั้นกรรมกร มารดาจะผลักดันเด็กมากกว่าบิดามารดาในระดับชนชั้นกลาง มารดาสนใจเกี่ยวกับการปฏิบัติในโรงเรียนของบุตร และต้องการให้บุตรทำสิ่งต่าง ๆ ใค้อย่างคิยั้ง แต่ เซียร์ (Sears) ได้สรุปว่า จากผลการรายงานแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าส่วนมาก บิดามารดาชนชั้นกลางคาดหวังให้บุตรเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย

* ส่วน โบรเฟนเบรนเนอร์^{๕๓} (Brofenbrenner) ได้อธิบายเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยได้หยิบยกเอาข้อแตกต่างระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาในระดับชนชั้นกลางและระดับชนชั้นต่ำมาเปรียบเทียบ เขากล่าวว่า มารดาในระดับชนชั้นกลางมีแนวโน้มที่จะเลี้ยงดูบุตรแบบไม่เข้มงวดนัก

^{๕๒} Robert R. Sears, Eleanor E. Maccoby, Henry Levin, Patterns of Child Rearing, 1957 p. 26 - 27, 431 - 432.

^{๕๓} V. Brofenbrenner, "Socialization and Social Class Through Time and Space in Reading" in Social Psychology by E. Maccoby, T.M. Newcomb and Hartley.

และมักจะลงโทษน้อยกว่า มารดาของบุตรจากชนชั้นต่ำ และมารดาในระดับชนชั้นกลางจะให้ความรักแก่บุตรมากกว่ามารดาจากชนชั้นต่ำด้วย

โรเซ็ง^{๔๔} (Rosen) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านโครงสร้างของครอบครัว กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อสำรวจลักษณะของครอบครัวขนาด ระดับชั้นทางสังคมและอายุของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการศึกษา แสดงว่า บิดามารดาของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่เน้นด้านการฝึกความสัมฤทธิ์ผล ชอบการแข่งขัน สนใจในงานของบุตร ทั้งเป้าหมายที่สูงไว้ให้บุตร และคอยดูแลความสามารถในการแก้ปัญหา ให้ความรักและความอบอุ่นแก่บุตรมากเมื่อทำได้ดี และเพิกเฉยไม่ให้ความรักเมื่อบุตรทำไม่ได้ ในด้านการฝึกความเป็นอิสระนั้น บิดามารดาจะมีบทบาทมาก มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักมีลักษณะวางอำนาจ (dominate) และมุ่งหวังให้เด็กเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่า มารดาของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างครอบครัว กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โรเซ็ง (Rosen) สรุปว่า เป็นความจริงที่ว่าระดับชั้นของสังคมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กชายที่มาจากครอบครัวชั้นกลางระดับสูง และชั้นกลางระดับต่ำ สูงกว่าเด็กชายจากชั้นต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ และเด็กชายที่มาจากครอบครัวเล็กจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวใหญ่ แต่ก็ยังต้องพิจารณาร่วมกับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย อาทิเช่น ลำดับการเกิด และอายุของมารดา แต่ก็เป็นเรื่องแสดงไควว่าลำดับชั้นทางสังคมก็เป็นตัวแปรอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพล

^{๔๔} Bernard C. Rosen, "Family Structure and Achievement Motivation," American Sociological Review, 36: 4, (August, 1961) p. 574 - 585.

คอแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่นเดียวกับตัวแปรอื่น ๆ ด้วย

แมคเคลเด็น^{๕๕} (McClelland) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางสังคม ซึ่งได้จากอาชีพของบิดา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการที่มาจากสังคมระดับกลางของโปแลนด์ อิตาลี และเยอรมนี ซึ่งไคเนลคังนี้ ก็คือผู้จัดการที่มาจากสังคมระดับกลางชาวโปแลนด์ ถ้าหากมีระดับพื้นฐานทางสังคมสูงขึ้น จะมีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย การศึกษาผู้จัดการระดับกลางที่มาจากสังคมชั้นต่ำ ๗ คน และมาจากสังคมชั้นกลาง ๑๕ คน ความสัมพันธ์ของความต้องการสัมฤทธิ์ กับระดับชั้นสังคมมีสหสัมพันธ์เท่ากับ .๓๘ ส่วนของชาวเยอรมันนั้นกลับกัน ผู้จัดการที่มาจากระดับชั้นสังคมสูงขึ้น จะมีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำลง โดยศึกษาจากผู้จัดการที่มาจากสังคมชั้นกลางระดับต่ำ จำนวน ๑๘ คน และสังคมชั้นสูง ๑๒ คน พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.๒๓ ความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ทั้งสองนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ไคค่า $t = ๒.๑๕$ ส่วนชาวอิตาลีจะเห็นว่าผู้จัดการระดับกลางที่มาจากสังคมชั้นกลางจะมีความต้องการสัมฤทธิ์สูงกว่าพวกที่มาจากสังคมชั้นกลางระดับต่ำ และชั้นสูง โดยศึกษาจากผู้จัดการระดับกลางที่มาจากสังคมชั้นกลางระดับต่ำจำนวน ๓๐ คน และสังคมชั้นกลาง ๑๖ คน สังคมชั้นสูง ๑๐ คน จากสิ่งนี้พบนี้สรุปได้ว่า ผู้จัดการที่มีความเหมาะสมที่สุด มาจากสังคมชั้นกลาง เพราะมีความต้องการสัมฤทธิ์สูงมากกว่าระดับอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ลิปเซท และเบนดิก^{๕๖} (Lipset and Bendix) ที่พบว่า นักธุรกิจชั้นนำของอเมริกา ๕๐ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ มาจากสังคมชั้นกลางและชั้นสูง

^{๕๕} David C. McClelland, The Achievement Society, (The Free Press, New York, 1961,) p. 179 - 280.

^{๕๖} S.M. Lipset, R. Bendix, Social Mobility in Industrial Society, (Berkeley and Los Angeles: University of California, 1959) p. 134 - 135.

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (งานวิจัยในประเทศ)

เพราะพรรณ ประพิศภา^{๔๗} ได้ทำการศึกษาวิจัยในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ เรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับการอบรมสั่งสอนของนิคามารคาคามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทย และเด็กวัยรุ่นจีน" โดยใช้ตัวอย่างประชากรเป็นเด็กชายวัยรุ่น จากโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย อายุ ๑๒ ถึง ๑๙ ปี จำนวน ๔๒๐ คน ให้ทุกคนตอบแบบทดสอบชนิดเติมประโยค (Sentence Completion Test) และแบบสอบถามการอบรมสั่งสอนในจำนวนนี้เลือกตัวอย่างประชากรมา ๑๑๐ คน เป็นลูกจีน ๕๕ คน เด็กไทย ๕๕ คน ในแต่ละกลุ่มใช้คะแนนของ แบบทดสอบชนิดเติมประโยค แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มย่อย กลุ่มละ ๒๕ คน เด็กที่อยู่ระหว่าง ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ไม่ได้นำมาใช้เกณฑ์ในการแบ่ง คือ คะแนนแสดงระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือค่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการอบรมสั่งสอน ๕ ก้าน คือ การฝึกความอิสระ การฝึกความสัมฤทธิ์ผล ความเข้มงวดการให้รางวัล และลงโทษ และความคาดหวังมาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และวิเคราะห์ความแปรปรวนของเชื้อชาติแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการอบรมสั่งสอน ผลปรากฏว่า เชื้อชาติ และการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์กัน สำหรับการอบรมสั่งสอน

^{๔๗} เพราะพรรณ ประพิศภา, การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการอบรมสั่งสอนของนิคามารคาคามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทยและเด็กวัยรุ่นจีน, ปรินธิยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๙.

ของเด็กไทยและเด็กจีน ผลการวิจัยแสดงว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านการฝึก
 ความล้มเหลว และด้านการให้รางวัลและลงโทษ ส่วนด้านความเข้มงวด การฝึก
 ความอิสระ และความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มที่มีแรงจูงใจ
 ไม่สัมพันธ์สูงพบว่า เด็กไทยกับเด็กจีนที่มีแรงจูงใจไม่สัมพันธ์สูงมีการอบรมสั่งสอน
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงด้านเดียว คือ การให้รางวัล และการลงโทษใน
 ระหว่างชนชาติเดียวกันพบว่ากลุ่มที่มีแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ต่ำ กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจ
 ไม่สัมพันธ์สูง มีการอบรมสั่งสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความ
 คาดหมายในระดับการศึกษาของบุตรทั้งกลุ่มเด็กไทยและเด็กจีน ในทัศนะว่าบิดา
 มารดาคาดหวังให้คนเรียนในระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๑๓ นายลิขิต กาญจนภรณ์^{๔๔} ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับรูปแบบของแรงจูงใจ" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร
 เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ จากคณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑๙๔ คน
 จากกลุ่มประชากรที่เขาทำการทดลองทั้งหมด ๓๑๒ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 คือ แบบทดสอบบุคลิกภาพ ที่ เอ ที (Thematic Apperception Test)
 ภาพหมายเลข ๑, ๙BM, ๘BM, ๓BM, ๒BM และ ๑๐ แบบสำรวจบุคลิกภาพ:
 ฟอร์ม เอฟ (Omnibus Personality Inventory Form F.) ซึ่งได้ดัดแปลง
 และเรียบเรียงเป็นภาษาไทย และหาค่าความเชื่อถือได้แล้ว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
 ข้อมูล คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ของคะแนน บุคลิกภาพทั้ง ๑๔ ด้าน
 กับคะแนนจากการวิเคราะห์จิตนาการแบบสร้างสรรค์ในแต่ละทั้ง ๔ กลุ่ม การวิจัย
 พบว่า (๑) กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจไม่สัมพันธ์สูง แรงจูงใจไม่สัมพันธ์สูงมีค่าสัมประสิทธิ์แห่ง

^{๔๔}ลิขิต กาญจนภรณ์, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับรูปแบบของแรง
 จูงใจ, ปรินต์ฉบับพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓.

สหสัมพันธ์ของคะแนนในระดับที่มีนัยสำคัญ กับลักษณะความเชื่อทางทฤษฎีลักษณะการชอบความสลับซับซ้อน ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ลักษณะความไม่เคร่งศาสนา ลักษณะการชอบเข้าสมาคม ลักษณะที่ชอบแสดงความรู้สึก ลักษณะบุรณภาพแห่งตน ลักษณะที่แสดงถึงระดับความกังวลใจต่ำ ลักษณะการให้คุณค่าแกสิ่งทีนำไปประยุกต์ได้ และลักษณะการล่าเหยียดในการตอบสนอง (๒) กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ต่ำมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ของคะแนน ในระดับที่มีนัยสำคัญ กับลักษณะการครุ่นคิดอย่างลึกซึ้ง ลักษณะความเชื่อทางทฤษฎี ลักษณะการชอบสลับซับซ้อน ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ลักษณะความไม่เคร่งครัดศาสนา ลักษณะที่แสดงถึงระดับความกังวลใจต่ำ และลักษณะการให้คุณค่าแกสิ่งทีนำไปประยุกต์ได้ (๓) กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ของคะแนนในระดับที่มีนัยสำคัญกับลักษณะการชอบสุนทรีย์ภาพ ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ลักษณะการชอบเข้าสมาคม ลักษณะที่ชอบแสดงความรู้สึก ลักษณะที่คอยเป็นห่วงใยในสวัสดิภาพของผู้อื่น และลักษณะการให้คุณค่าแกสิ่งทีนำไปประยุกต์ได้ (๔) กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ต่ำ มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ของคะแนนในระดับที่มีนัยสำคัญ กับลักษณะการชอบสุนทรีย์ภาพ ลักษณะที่ชอบแสดงความรู้สึก ลักษณะบุรณภาพแห่งตน ลักษณะที่คอยเป็นห่วงใยในสวัสดิภาพของผู้อื่น ลักษณะการให้คุณค่าแกสิ่งทีนำไปประยุกต์ได้ และลักษณะความเป็นชาย

พ.ศ. ๒๕๑๔ นายอนันต์ จันทร์ทวี^{๔๕} ได้ทำการค้นคว้าวิจัยเรื่อง "การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความถึกแบบสอบถาม และความ

^{๔๕}อนันต์ จันทร์ทวี, การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความถึกแบบสอบถาม และความถึกทางการเรียน, ปรินซิพนิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๔.

ถนัดทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำนวน ๑๕๐ คน ชาย ๑๐๐ คน หญิง ๕๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ๒ ฉบับ แบบทดสอบความคิดแบบสอบสวน และแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับความคิดแบบสอบสวนอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ และมีความสัมพันธ์กับความถนัดทางการเรียน กล่าวคือ สัมพันธ์กับแบบทดสอบจักเข้าพวก และอุปมาอุปไมย อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๕ กับแบบทดสอบเรียงลำดับ และศัพท์สัมพันธ์ แต่ไม่มีนัยสำคัญกับแบบทดสอบชอภาพส่วนความคิดแบบสอบสวนมีความสัมพันธ์กับความถนัดทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ กับแบบทดสอบเรียงอันดับชอภาพ การจักเข้าพวก และอุปมาอุปไมย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๕ กับแบบทดสอบศัพท์สัมพันธ์ ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปาน ๆ กัน นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๕ นอกนั้น นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพต่าง ๆ กัน คือ รับราชการ ค่าขาย เกษตร รับจ้าง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว

(งานวิจัยในต่างประเทศ)

Child^{๕๐} ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง การเก็บตัว และแสดงตัว

^{๕๐}Denis Child, "The Relationships between Introversion Extraversion, Neuroticism and Performance in School Examinations," The British Journal of Educational Psychology 34:187 - 195, June, 1964.

คนอารมณ์อ่อนไหว และการทำข้อสอบในโรงเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากเด็ก
โรงเรียนมัธยมแบบประสมในเมือง ๑๓๘ คน และเด็กในโรงเรียนรัฐบาล ๕๐ คน
ระดับสติปัญญาจากผลการสอบปลายปี และให้ครูประมาณค่าเกี่ยวกับลักษณะเก็บตัว
หรือแสดงตัว ผลแสดงว่า คนแสดงตัว คนคิดมาก และระดับสติปัญญา ไม่สัมพันธ์กัน
อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการเก็บตัว และความสามารถในการสอบในโรงเรียนได้ค่า
สหสัมพันธ์เป็นบวก งานวิจัยนี้ตรงกับการศึกษาของ โอลิเวอร์^{๕๑} (Oliver)
ซึ่งศึกษากับประชากรที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยในอเมริกา ปี ๑๙๓๐ พบว่า เด็กเก็บตัว
เรียนได้เก่ง เข้าใจในอาชีพภายนอกแน่ชัด ส่วนเด็กแสดงตัวเรียนรู้น้อยไม่ค่อยชอบ
ยกตัว ไม่ค่อยคิดถึงอาชีพในอนาคต ไม่มีค่านิยมศีลธรรม เข้มแข็ง ใฝ่หาหน้าที่ หรือ
ตำแหน่งดี ๆ ในสมาคม

จิล^{๕๒} (Gill) ได้ทำการศึกษาวิจัยและพบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความ
สามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ เด็กพวกนี้จะแก้
ปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งในการศึกษาของ ดีเสนา^{๕๓} (Desena)
ที่ทำการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่เรียน
อ่อน โดยทำการศึกษากับนิสิตมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑,๐๖๑ คน
ผลปรากฏว่า ในบรรดาเด็กทั้ง ๓ กลุ่มนั้น เด็กที่มีผลการเรียนสูงจะมีความสามารถ
ในการปรับตัวได้ดี และรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนในระดับปานกลาง หรือระดับต่ำได้
อย่างชัดเจน จึงสามารถสรุปได้ว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัว

^{๕๑} กมล เกาวิจิตร, จิตวิทยา, หน้า ๑๗๗.

L.J. Gill, "Some Nonintellectual Correlates of Academic Achievement among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology 53:144 - 149, March, 1962.

^{๕๒} Paul A. Desena, "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of Three Levels of Achievement," The Personnel and Guidance Journal 43:145, October, 1964.

ซึ่งการปรับตัวทางสังคมได้ก็ก็เป็นลักษณะหนึ่งของเด็กแสดงตัว จึงอาจกล่าวได้อีกแง่
หนึ่งว่า เด็กที่เรียนก็จะมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ฮอลเวิร์ท^{๕๔} (Hallworth) ได้ศึกษาถึงลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นของ
โรงเรียนมัธยมแบบประสมในเขตอุตสาหกรรม ตอนกลางของประเทศอังกฤษ โดยให้
ครูประเมินลักษณะของเด็กชายและเด็กหญิงอายุ ๑๔ ปี ตามรายการบุคลิกภาพ ๑๔
อย่าง ส่วนประกอบทางด้านการเข้าสมาคม หรือเป็นลักษณะของการแสดงตัว ลักษณะ
ที่เด็กมีเป็นอันดับหนึ่งลงมา คือ อารมณ์ขัน การเข้าสังคมได้ ร่าเริง คล่องแคล่ว
ชอบยุ่งกับคนอื่น มีความมั่นใจ และมีคนรู้จักมาก การศึกษาครั้งนี้พบว่า ลักษณะ
พฤติกรรมที่เด็กแสดงตัวมีเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีคนรู้จักมาก อันดับสอง คือ ปรับตัวให้
เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้มาก อันดับสาม คือ เข้ากับคนได้ทุกประเภท อันดับสี่
คือ ถ้ามีโอกาสจะเป็นผู้นำที่ดี อันดับห้า คือ ชอบการปฏิบัติและการทดลอง อันดับหก
คือ มักจะไต่ถามเพื่อนเมื่อมีความสงสัย

ริดดิ้ง^{๕๕} (Ridding) ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
บุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผลในวิชาภาษาอังกฤษ และเลขคณิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน
ชาย และหญิง จำนวน ๖๐๐ คน อายุตั้งแต่ ๑๒ ขึ้นไป ของโรงเรียนแมนเชสเตอร์
ผลการวิจัยแสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงทางอารมณ์ กับสัมฤทธิ์ผล

^{๕๔}H.J. Hallworth, "Personality Ratings of Adolescents: A Study in a Comprehensive School," The British Journal of Educational Psychology. 34:171 - 177, June, 1964.

^{๕๕}L.W. Ridding, "An Investigation of Personality Measures Associated with Over and Under Achievement in English and Arithmetic," The British Journal of Educational Psychology. 37:397 - 398, November, 1966.

ของการเรียน แต่ลักษณะที่ชอบแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับการมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง แต่ลักษณะชอบเก็บตัวมีความสัมพันธ์กับการมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และพบว่าเด็กที่ชอบแสดงตัวมักจะเรียนอ่อนในวิชาเลขคณิต และเด็กหญิงจะมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กชาย

รัชตัน^{๕๖} (Rushton) ได้ทำการศึกษานักเรียน ๔๔๔ คน ซึ่งมีอายุ ๑๑ ปี โดยให้ครูประมาณค่าลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียน และใช้ข้อทดสอบวัดความสามารถของนักเรียนพบว่า คะแนนทั้งสองนี้ มีความสัมพันธ์กัน จากการประมาณค่าของครู และการทำข้อทดสอบเกี่ยวกับบุคลิกภาพพบว่า นักเรียนส่วนมากมีการปรับตัวก็ และเด็กแสดงตัวจะมีผลสำเร็จทางการเรียนสูงกว่า

คาร์เตอร์^{๕๗} (Carter) ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนอายุ ๗ ปี จำนวน ๑๕๖ คน ในโรงเรียนรัฐบาล ๒ แห่ง รัฐอิลลินอยส์ ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

(งานวิจัยภายในประเทศ)

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว ซึ่งนำมาศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น ยังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษาเลย นอกจากเป็นการสำรวจบุคลิกภาพโดยทั่ว ๆ ไป

^{๕๖} James Rushton, "The Relationship Between Personality Characteristics and Scholastic Success in Eleven - Year Old Children," The British Journal of Educational Psychology 36 : 178 - 183, June, 1966.

^{๕๗} Dorris C. Carter, "The Relationship between Personality and Academic Achievement (Reading and Arithmetic) of Seven - Year - Olds," Thesis Abstract Series No. 10:71 - 75, 1959.

พ.ศ. ๒๕๑๐ สมถึก ไชยยันบุตร^{๕๘} ศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๕๒ คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีการบังคับตนเองมากกว่า และนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิโคตินมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่า แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ผลการวิจัยยังปรากฏว่า นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ไม่มีบุคลิกภาพด้านใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมทรง สุวรรณเลิศ^{๕๙} ได้ทำการศึกษามุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของ มินส์เลย์ (The Maudsley Personality Inventory) ศึกษา กับกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๓ จำนวน ๓๐๐ คน นักเรียนฝึกหัดครู ๓๐๐ คน และนักศึกษาแพทย์ ๓๐๐ คน จากการเปรียบเทียบผลที่ได้จากคนไทยทั้ง ๓ กลุ่ม กับกลุ่มชาวอเมริกัน และชาวอังกฤษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างของคนไทยได้รับคะแนนต่ำกว่านักศึกษาชาวอเมริกันในมหาวิทยาลัย และใกล้เคียงกับปกติวิสัย (norm)

^{๕๘}สมถึก ไชยยันบุตร, การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐.

^{๕๙}สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ "การทดสอบ The Maudsley Personality Inventory ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย," วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๑ มกราคม - กุมภาพันธ์, ๒๕๑๒.

๓๓

ของกุ่มชาวอังกฤษในลักษณะการแสดงตัว หรือกล่าวได้ว่า คนไทยมีบุคลิกภาพไปทาง
เก็บตัวมากกว่าคนอเมริกัน และคล้ายคลึงกับคนอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะ เก็บตัวมากกว่า
คนอเมริกัน

ฉวี กาหะยี^{๒๐} ทำการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ และความสามารถในการ
ปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและต่ำ โดยศึกษากับ
ประชากรวัยรุ่น อายุ ๑๒ ถึง ๑๖ ปี จำนวน ๒๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้คือ สังคมมิติ,
แบบสอบถามบุคลิกภาพสำหรับเด็กชั้นมัธยม ฟอรัม เอ (The School
Personality Questionnaire Form A) และแบบรายการปัญหาของ มูนนี่
(Mooney Problem Checklist) ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นทั้งสองเพศจากครอบครัว
ระดับชั้นกลาง และชั้นต่ำ มีความสามารถทางการปรับตัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ วัย
รุ่นชายจากครอบครัวชั้นกลางมีบุคลิกภาพเป็นตัวของตัวเอง รุกราน และก้าวร้าวมาก
กว่าวัยรุ่นชายจากครอบครัวชั้นต่ำ วัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นกลางมีบุคลิกภาพว่า เรือง
สนุกสนาน สูงกว่าวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นต่ำ ซึ่งมีบุคลิกภาพเงียบขรึมเศร้าไม่ค่อย
พูด และมีการระมัดระวังตัวตลอดเวลา ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องของ
บุคลิกภาพ คือ หญิงมีความสามารถในการสังคม เป็นคนใจอ่อน และมีอารมณ์อ่อนไหว
มากกว่าชาย แต่ชายมีความมั่นคงทางอารมณ์เป็นตัวของตัวเอง รุกราน และก้าวร้าว
มากกว่าหญิง

^{๒๐} ฉวี กาหะยี, การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ และความสามารถในการ
ปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลาง และชั้นต่ำ, ปรินิตยานันท์
มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑

วันเพ็ญ อายุการ^{๒๑} ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัว หรือแสดงตัว กับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี กลุ่มประชากร เป็นนักเรียนอายุ ๑๓ ถึง ๒๐ ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๓, ๕, จากโรงเรียน ๓ แห่ง จำนวน ๓๐๙ คน ชาย ๑๔๔ คน หญิง ๑๖๓ คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามจำนวน ๑๕๐ ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ตอน คือ ๑) แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ๒) แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัว หรือแสดงตัว รวม ๑๕๐ ข้อ ๓) แบบสอบถามแสดงการยอมรับตนเองของนักเรียน ๕๐ ข้อ ๔) คะแนนสอบประจำภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า ๑) นักเรียนชายวัยรุ่นมีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนหญิงวัยรุ่น ๒) นักเรียนหญิงวัยรุ่นมีลักษณะเก็บตัวมากกว่านักเรียนชายวัยรุ่น ๓) นักเรียนวัยรุ่นต่าง ๆ มีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้น และเด็กวัยรุ่นตอนต้นมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย ๔) นักเรียนที่แสดงตัวและเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไม่ต่างกัน ๕) เด็กแสดงตัวมีการยอมรับตนเองสูงกว่าเด็กเก็บตัว

^{๒๑}วันเพ็ญ อายุการ, การศึกษาลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัว หรือแสดงตัว กับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ปริยญาณีพนธ์มหาดิถี, วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ๒๕๑๒

ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยนี้ ต้องการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งอายุระหว่าง ๑๓ ถึง ๑๖ ปี

ความมุ่งหมายเฉพาะ

๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว
๒. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว ในกลุ่มตัวอย่างที่เพศต่างกัน
๓. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มตัวอย่างที่เพศต่างกัน
๔. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มตัวอย่างที่มีคามีอาชีพต่างกัน
๕. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มตัวอย่างที่มีคามีการศึกษาต่างกัน

ข้อสมมุติฐานในการวิจัย

๑. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว มีความสัมพันธ์กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
๒. มีความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว
๓. มีความแตกต่างระหว่างเพศ ในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
๔. นักเรียนที่มีคามีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

๕. นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน
ทั้งหมดนี้พิสูจน์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ขอบเขตของการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ๓ แห่ง คือ
สตรีวิทยา สตรีศรีสุวิโยทัย และสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑ และมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๖๗๔ คน ชาย ๓๔๒ คน และหญิง ๓๓๒ คน

๒. ตัวแปร ที่จะศึกษาแบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

๒.๑. ค้นหาความสัมพันธ์ มีตัวแปร ๒ ตัว คือ แรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และ แบบแสดงตัว

๒.๒. ตอนศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แยกตัวแปร ดังนี้

ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบ
แสดงตัว เพศ ขว ซีกบิดา การศึกษาของบิดา

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความเชื่อเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อเบื้องต้นไว้ว่า

๑. แบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive Test) สามารถวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลได้
๒. แบบสำรวจบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว สามารถแยกลักษณะของบุคลิกภาพได้ตามวัตถุประสงค์
๓. นักเรียนทุกคนตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง และเต็มความสามารถ

คำจำกัดความ

๑. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผู้ให้คำนิยามไว้อย่างต่าง ๆ กัน เช่น เซคคอร์ด และแบคแมน^{๖๒} (Secord and Backman) กล่าวว่า ถ้ามีการท้าทายเกี่ยวกับมาตรฐานแห่งการกระทำ แต่ละบุคคลจะตอบสนองต่อสถานการณ์แตกต่างกัน บุคคลที่ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองสูงจะพยายามอย่างมาก เพื่อไปให้ถึงมาตรฐานส่วนบุคคลที่ไม่ได้ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองก็จะมี ความพยายามน้อย และมีความรู้สึกเฉย ๆ เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ต่อมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่า บุคคล ๒ จำพวก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ฮิลการ์ด^{๖๓} (Hilgard) ให้คำนิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมาย

^{๖๒} Paul F. Secord, Carl W. Backman, Social Psychology, (McGraw - Hill Book Company, New York, 1964.) p. 568.

^{๖๓} E.R. Hilgard, Introduction to Psychology, (Harcourt Brace & World Inc., New York, 1967,) p. 153.

(Goal) ความสำเร็จอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) และ แมคเคลแลน (McClelland) ให้คำจำกัดความของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และแข่งขันกันด้วย มาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องของ พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความไม่สำเร็จ หรือความล้มเหลว

✓ คำนิยามของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งในการแข่งขัน และการทำงานด้วย มาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือปรารถนาที่จะเอาชนะ หรือทำดีกว่าบุคคลอื่น ๆ พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว การวัดพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วัดจากความสามารถในการแต่งเรื่องราวจากภาพ หรือข้อความที่กำหนดให้ว่าจะมีความปรารถนาใฝ่สัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด มีวิธีให้คะแนนด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามวิธีของ แมคเคลแลน และคน (McClelland)

^{b๔} David C. McClelland et al., loc. cit., p. 110 - 111.

^{b๕} David C. McClelland et al., "A Scoring Manual for the Achievement Motive," in Fantasy Action and Society by John W.A. Atkinson, (Affiliated East - West Press, Pvt.Ltd., New Delhi, 1966) p. 179 - 204.

๒. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert Personality) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ตัดสินใจโดยยึดตนเองเป็นสำคัญขาดความเยือกเย็น ซื่อาย ปรับตัว ยาก เป็นผู้ที่เอาใจใส่ในตนเอง มีข้อวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง การปรับตัวของพวกนี้มัก ทำโดยการหลบหนี (escape) และการเพ้อฝัน (fantasy)

๓. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert Personality) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่สนใจในคนอื่น และโลกภายนอกไม่ใคร่ห่วงตนเอง ชอบความสนุก สนุกสนานรื่นเริง และการสมาคมปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ๆ ใต้ง่าย ไม่ค่อย วิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นคนกล้าหาญ ราวเริง ทำอะไรมีจุดมุ่งหมาย มีข้อมูลให้เห็น ความประพฤติกของเขาดือหลักความจำเป็น และสิ่งที่เป็นอยู่

๔. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดาของกลุ่มประชากร ซึ่งแบ่ง อาชีพออกเป็น ๔ อาชีพ คือ อาชีพรับราชการ อาชีพค้าขาย หรือประกอบธุรกิจ อาชีพรับจ้าง และไม่ได้ประกอบอาชีพ

๕. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาของบิดา ของกลุ่มประชากร ซึ่งแบ่งกว้าง ๆ เป็น ๔ ระดับ คือ ระดับอุดมศึกษา ระดับ มัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษา และไม่ได้ศึกษา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. ผลของการศึกษาวิจัย จะเป็นเครื่องส่งเสริมให้นักการศึกษา ผู้นำทางการปกครอง บิณฑูการ และผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการวิจัย การสอนในปัจจุบันว่าได้มีการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับที่เพียงพอหรือไม่ และสมควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขต่อไปอย่างไร

๒. ผลของความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว จะทำให้มีความเข้าใจในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มากขึ้น และสามารถนำไปช่วยปรับปรุงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น รวมทั้งจะมีประโยชน์ต่อการศึกษาคนควาในโอกาสต่อไป

๓. การทราบถึงอิทธิพลของเพศ อาชีพปีการระดับการศึกษา และตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะช่วยให้ให้นักการศึกษา ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องปลูกฝังให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ในระดับที่เหมาะสม เพื่อความเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต

๔. เพื่อมีโอกาสค้นหาเครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเครื่องมือสำรวจบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อการค้นคว้าที่สำคัญทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการในการจัดสภาพการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับการมุ่งพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

๕. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างกว้างขวางในโอกาสต่อไป